

சோழர் காலத் தமிழ்ச் சமுதாயம் மனுதர்மச் சமுதாயமா? Is Chola Period Tamil Society a *Manu Dahrma* Society?

மு.கயல்விழி / M.Kayalvizhy¹

Abstract

The *Chola* period is considered a golden period in the history of Tamil Nadu. Tamil Nadu reached its peak politically, socially, economically and culturally during this reign. Nevertheless, it was evident that the *Chola* kings, who were of Tamil origin, gave much importance to the *Brahmins* in all aspects of life. These kings were the stringent followers of *Manu dharma*, which was introduced by the *Aaryans*. Hence, the *Brahmins* gained supremacy in the *Chola* epoch: a considerable number of *Sathurvedhi Mangalam* was established exclusively for the *Brahmins*, lands were donated solely to the *Brahmins* (most of the time by encroaching lands owned by the Tamils within the country), the *Brahmins* dominated essential positions like *Gurus*, chief ministers, army chiefs and other higher officials, the temples were managed under the administration of the *Brahmins*, and the *Brahmins* subjugated the judicial department. In addition, the *Chola* kings established many Sanskrit educational institutions all over the country singularly for this group besides bestowing them various grants. The degree of priority given to the *Brahmins* by the *Chola* kings could also be clearly seen by the *Brahmins*' responsibility in conducting all the coronations during this period. The *Chola* kings implemented a strict communal system at that time.

Date of submission: 2020-10-05
Date of acceptance: 2020-11-05
Date of Publication: 2020-12-10
Corresponding author's Name:
M.Kayalvizhy
Email: kayalarul22@gmail.com

Key Words: Manu dharma, golden period, brahmins domination, village and lands, various donations

முன்னுரை

இந்திய வரலாற்றில் தலைசிறந்த காலமாகச் சோழர் காலத்தைக் கொள்வர். இது தமிழகத்தின் பொற்காலமாகக் கருதப்படுகின்றது. அரசியல், சமுதாயம், பொருளாதாரம், சமயம், கலை, இலக்கியம், பண்பாடு போன்று எல்லாத் துறையிலும் தமிழகம் முன் எப்போதும் இராத உன்னத நிலையைச் சோழர் காலத்தில் எட்டிற்று. சோழர் காலத்தில் மக்கள் மன நிம்மதியுடனும் மகிழ்வுடனும் வாழ்ந்தனர் என்பதற்கு ஏராளமான சான்றுகள் உள. ஆனால் அவர்கள் சமூகத்திலும் ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருக்கத்தான் செய்தன. உயர்ந்த சாதி, தாழ்ந்த சாதி என்ற பாகுபாடும் அதில் காணப்பட்ட

து. உயர் குலத்தோரான பிராமணர் ஒரு பிரிவாகவும் பிற இன மக்கள் மறுபிரிவாகவும் பிரிந்து கிடந்தனர். இறுகிய சாதி முறை அமைப்பே அங்குக் காணப்பட்டது. இதைத் தடுத்திருக்க வேண்டிய சோழ மன்னர்கள் யாது நிர்ப்பந்தத்தாலோ இதை ஆதரித்துப் போற்றினர். எனவே சாதி முறை அவர்கள் காலத்தில் பல்கிப் பெருகியது. ஒரு வகையில் பார்த்தால் சிறப்பாக ஆட்சிபுரிந்த அவர்கள் வீழ்ச்சிக்கு இம்முறையே காரணமாய் அமைந்தது.

அனைத்துத் துறையிலும் மதியூகத்துடன் செயல்பட்ட சோழப் பெருவேந்தர்கள் யாது காரணத்தாலோ பிராமணர்களைக் கண்டு

¹ The author is an Assistant Professor in the department of Tamil, Pachayappas College for women, Kancheepuram, Tamil Nadu. kayalarul22@gmail.com

அஞ்சினர். எனவே அவர்களை ஆதரித்துப் போற்றி அவர்கள் கொணர்ந்த மனு தர்மக் கோட்பாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டனர். அவர்களே மனு தர்மத்தை முதன் முதலில் தமிழகத்தில் புகுத்தியவராவர். சோழர் சமுதாயத்தில் பிராமணர்கள் மிகவும் உயர்வான நிலையைத் துய்த்தனர். தமிழ் வேந்தர்களான சோழர்களும் பாண்டியர்களும் மனு தர்மக் கோட்பாட்டைத் தடையேதும் கூறாமல் ஏற்றுக்கொண்டது வரலாற்றில் வியப்புக்குரிய நிகழ்வாகும். இவர்களுக்கு முன் ஆண்ட பல்லவ வேந்தர்கள் பிராமணர்கள் என்ற போதிலும் அவர்கள் மனுதர்மத்தைப் போற்றினாரில்லை என்பதை ஈண்டு எண்ணிப் பார்க்கலாம். சோழர் காலச் சமூகத்தில் மனுதர்மக் கோட்பாடு நாட்டின் தர்மமாகக் கருதப்பட்டது. சோழப் பெருவேந்தர்கள் எவ்வாறு எல்லா நிலையிலும் பிராமணர்களைப் போற்றி இத்தர்மத்தைக் கட்டிக் காத்தனர் என்பதையும் மனு தர்மம் எவ்வாறு சோழ நாட்டில் மேலோங்கி நின்றது என்பதையும் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மனு தர்மக் கோட்பாடு

மனு தர்மம் என்பது ஆரியர்களின் வாழ்வியல் நிலையாகும். இது ஆரிய வர்த்தனம் என்ற வட இந்தியாவில் தோன்றிய முறையாகும். இத்தர்மத்தை எடுத்துரைக்கும் நூல் மனு ஸ்மிருதி என்று பெயர். இந்தியாவில் சாதி முறையைக் கூறும் முதல் நூல் இதுவேயாகும். இந்நூல் வடமொழியில் மனு என்ற முனிவரால் கி.மு. 1600 ஆண்டளவில் இயற்றப்பட்டது. இது 3 பகுதிகளையும் 12 அத்தியாயங்களையும் 2685 செய்யுள்களையும் கொண்டுள்ளது. வட மொழியில் காணப்பட்ட இந்நூலைக் கி.பி. 1794 இல் சர் வில்லியம் ஜோன்ஸ் (Sir William Jones) என்ற மேல்நாட்டு அறிஞர் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார். இந்நூல் மூன்று விதமான கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அவை வருமாறு:

1. சாதி முறையின் அமைப்பு
2. பெண்களின் நிலை

3. வருணாசிரமத் தர்மம்

இக்கோட்பாட்டின்படி பிரம்மாவின் தலையிலிருந்து பிராமணர்களும் தோளிலிருந்து சத்திரியர்களும் வயிற்றிலிருந்து வைசியர்களும் காலிலிருந்து சூத்திரரும் தோன்றினர். இக்கொள்கையின்படி பிராமணர்கள் உயர்ந்தோராகவும் சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் அடுத்தடுத்த நிலையிலும் வைக்கப்பட்டனர். அவரவர் தமது குலதருமத்தை தவறாமல் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதை இந்நூல் வலியுறுத்தியது. மேலும் இந்நூல் சாதி முறையின் சிறப்பை வலியுறுத்தியது. இம்முறையின் மூலம் பிராமணர் உயர்வு, சாதி முறையின் சிறப்பு ஆகிய கோட்பாடுகள் சமூகத்தில் நிலைபெற்றன. இவ்வாறான கோட்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமுதாயமே வடஇந்திய அரசுகளில் (மகாஜனப் பதங்களில் Mahajanapathas) காணப்பட்டது. வடஇந்தியாவில் இருந்த ஆரிய அரசுகள் அனைத்தும் மனுதர்மத்தைத் தீவிரமாகப் பின்பற்றின. ஆனால் திராவிட அரசர்களான குறிப்பாகத் தமிழரான சோழர் மற்றும் பாண்டிய மன்னர்களும் இம்முறையைத் தீவிரமாகப் பின்பற்றியது தமிழக வரலாற்றில் வியப்புக்குரிய நிகழ்வாகும் (பாண்டியர் வரலாறு, 2000, p.96).

சோழர் காலச் சமுதாய அமைப்பு

சோழர் காலச் சமுதாயம் ஏற்றத் தாழ்வுகள் கொண்ட சமுதாயமாக விளங்கியது. உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன் என்ற பாகுபாடு இதில் காணப்பட்டது. “பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்” என்ற வள்ளுவரின் கோட்பாடு யாண்டும் பின்பற்றப்படவில்லை. அனைத்துச் சாதியினரும் தமக்கென்று தனிக் கோட்பாடுகளை வகுத்துக் கொண்டு அதை வழுவாமல் பின்பற்றி வாழ்ந்தனர். மேலும் இச்சமுதாயம் தொழில் அடிப்படையிலும் (சான்று: தச்சர், கொல்லர், வண்ணார்) வணிக அடிப்படையிலும் (சான்று: நானா தேசிகர், வளஞ்சியர், மணிக் கிராமத்தார்) சமய அடிப்படையிலும் (சான்று: சிவப் பிராமணர், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்) என்று பிரிந்து கிடந்தது.

ஒவ்வொரு சமுதாயமும் தம் தொழிலையும் தம் சாதிக்குரிய கடமைகளையும் தவறாமல் பின்பற்றினர். மேல் வகுப்பு, கீழ் வகுப்பு என்ற பிளவு இங்குப் பரவலாகக் காணப்பட்டது. இதன் காரணமாய்ச் சமூக மோதல்கள் தோன்றின. ஆனால் இதைப் பெரிதாக்காமல் சோழ மன்னர்கள் தடுத்து நிறுத்தினர். சில ஆய்வாளர்கள் “அக்காலச் சாதியினர் பிறசாதியினர் விஷயத்தில் தலையிடாமல் தம் கடமைகளை நன்முறையில் செய்து வந்தனர்” என்று கருதுகின்றனர் (சதாசிவப் பண்டாரத்தார், 2008, p.472) ஆனால் பல்கிப் பெருகிய சாதி முறைகள் கொண்ட ஒரு சமுதாயத்தில் பூசல்கள் தோன்றாமல் இருப்பது அரிதன்று. எனவே அக்காலத்திலும் சாதி மோதல்கள் தோன்றியிருக்கக் கூடும். ஆனால் அது பெரிதாக வெடிக்கவில்லை என்றே தெரிகிறது. சாதி முறையை சோழ வேந்தர்கள் தடுக்காத காரணத்தால் அது பல்கிப் பெருகியது. சோழர் காலத்தில் காணப்பட்ட பல்வகைச் சாதிகள் வருமாறு: (SIIVol: 6 No:33, ARE.No:271/1929, ARE. No:180/1919, SIIVol:3No:68, SIIVol:4No:556, ARE.No:72/1926)

அட்டவணை: 1

1	சத்திரியர்	9	பள்ளிகள்
2	பிராமணர்	10	முத்திரையர்
3	வேளாளர்	11	அனுலோமர்
4	வணிகர்	12	இரதக்காரர்கள்
5	சூத்திரர்	13	கம்மாளர்
6	மன்றாடிகள்	14	தச்சர்
7	கைக்கோளர்	15	கொல்லர்
8	முதலிகள்	16	ஆயோக்கவர்

சோழ நாட்டில் பிராமணர் நிலை

பரந்து விரிந்த சோழப் பேரரசில் பிராமணர்கள் பரவி வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்கள் பெரும்பான்மையானோர் கி.பி. 6 முதல் 8 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான அளவில் வட இந்தியாவிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து வந்தவராவர். அவர்கள் வடமொழிக் காவலர்களாகவும் தமிழை

மதிக்காதவர்களாகவும் தாம் பிராமணர் என்ற பெருமீதம் கொண்டவர்களாகவும் திகழ்ந்தனர். சோழ மன்னர்கள் தம் பங்கிற்கு ஏராளமான வடமொழிப் பிராமணர்களை வட இந்தியாவிலிருந்து அழைத்து வந்து தமிழகத்தில் குடியேற்றினர் (பிள்ளை, 2013, p.317). சான்றாக முதலாம் இராஜேந்திர சோழன் கங்கைக் கரையிலிருந்து ஏராளமான பிராமணர்களை அழைத்து வந்து காஞ்சி மாநகரிலும் சோழநாட்டிலும் குடியேற்றினான் என்று திருலோசன சிவாச்சாரியார் இயற்றிய சித்தாந்த சாராவளி என்ற நூலின் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் வீரராசேந்திர சோழன் மூன்று வேதங்களிலும் வல்ல 40,000 பிராமணருக்கு பிரம்மதேய நிலங்களை தானமாக வழங்கி சிறப்பித்தான். சோழ நாட்டில் வாழ்ந்த பிராமணர்கள் பல்வகையினர். அவர்கள் வருமாறு (சோழர் வரலாறு, 2000, p.23):

அட்டவணை: 2

1	பிராமணர்	12	மகேஸ்வரர்
2	அந்தணர்	13	கௌணியர்
3	பூசரர்	14	பண்டிதர்
4	மறையோர்	15	நம்பி
5	பார்ப்பார்	16	ஆண்டார்
6	பிடாரர்	17	ஸ்ரீவைஷ்ணவர்
7	வேதியர்	18	சிவ பிராமணர்
8	பட்டர்	19	அ க ந ா ழி கை ச பிராமணர்
9	அர்ச்சகர்	20	முப்பது வட்டன்
10	சிவாச்சாரியார்	21	காணியுடைய சிவப்பிராமணன்
11	மந்திரப் பிராமணர்		

இது தவிர்க்கக் கூடாது, ஆந்திரா, கேரளா போன்ற நாடுகளிலிருந்தும் புலம் பெயர்ந்து வந்த பிராமணர்களும் பரவலாகச் சோழ நாட்டில் வாழ்ந்து வந்தனர். சோழநாட்டில் பல்வேறு கோத்திரத்தைச் சார்ந்த பிராமணர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் வருமாறு (ARE.No:506/1907, ARE.

No:494/1921, ARE.No:375/1954-55, ARE.No:150/1967-68, ARE.No:557/1926)

அட்டவணை: 3

1.	பரத்வாஜ கோத்திரம்
2	வசிஷ்டக் கோத்திரம்
3	காசியப கோத்திரம்
4	வச்சிய கோத்திரம்
5	அகத்தியக் கோத்திரம்
6	ஆத்திரேய கோத்திரம்
7	இரதிதார கோத்திரம்
8	கௌதமக் கோத்திரம்

சோழ நாட்டில் பிராமணரின் செல்வாக்கு

சோழநாடு முழுவதும் பிராமணர்கள் தனித்தும் பிற இனத்தவர் வாழ்ந்த ஊர்களிலும் வாழ்ந்து வந்தனர். இவ்வாறு வாழ்ந்த பிராமணர்களுக்குத் தனி ஊர்களும் தனி நிலங்களும் சோழ அரசால் வழங்கப்பட்டன. அவை வருமாறு: (SII.Vol:6 No:33, Epi.Ind.Vol No:15, ARE.No:379/1922)

1. சதுர்வேதி மங்கலம் பிராமணர்களுக்கான ஊர் (சான்று: காவிரி

பாக்கத்து அவனி நாராயண சதுர்வேதிமங்கலம்)

2. ஏகபோக இறையிலி தனி ஒரு பிராமணருக்கு வழங்கப்பட்ட ஊர்

(சான்று: அன்பில் அநிருத்த பிரமாதிராயருக்கு தானம் வழங்கப்பட்ட கருணாகர மங்கலம்)

3. அகரம்/அக்கிரகாரம் பொது ஊர்களில் பிராமணர் வாழ்ந்த

தனிப்பகுதிகள் (சான்று: கோவிந்தவாடி அகரம்)

சோழ நாட்டில் பிராமணர்களுக்கென்று ஏராளமான சதுர்வேதி மங்கலங்கள் உருவாக்கப்பட்டு அவர்கள் குடியமர்த்தப்பட்டனர். இச்சதுர்வேதி மங்கலங்களில் பிற இனத்தவர் குடியிருக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை

(பாலசுப்பிரமணியம், 1978, p.318). இவ்வூர் நிர்வாகம் இவர்களின் கட்டுப்பாட்டிலேயே இயங்கியது. சோழர் காலத்தில் பிராமணருக்காக உருவாக்கப்பட்ட சதுர்வேதி மங்கலங்கள் வருமாறு (ARE. No:3/1907, ARE.No:379/1922, ARE.No:198/1919, ARE.No:379/1922, ARE. No:29/1910, ARE. No:393/1907, ARE.No:46/1911)

1. அவனி நாராயண சதுர்வேதி மங்கலம்
2. மதுராந்தக சதுர்வேதி மங்கலம்
3. இராஜராஜச் சதுர்வேதி மங்கலம்
4. உத்திரமேரூர் சதுர்வேதி மங்கலம்
5. கண்டராதித்தச் சதுர்வேதி மங்கலம்
6. செம்பியன் மாதேவி சதுர்வேதி மங்கலம்
7. சந்திரலேகைச் சதுர்வேதி மங்கலம்
8. திருநாராயணன் சதுர்வேதி மங்கலம்
9. ஸ்ரீதிருபுவன மாதேவி சதுர்வேதி மங்கலம்
10. குலோத்துங்க சோழ நியாயப்பரிபாலன சதுர்வேதி மங்கலம்
11. மனு குலமெடுத்த சதுர்வேதி மங்கலம்
12. சிங்களாந்தக சதுர்வேதி மங்கலம்
13. சாளுக்கியக் குல காலச் சதுர்வேதி மங்கலம்
14. முடி வழங்கும் சதுர்வேதி மங்கலம்
15. ஜனநாத சதுர்வேதி மங்கலம்
16. சோமநாத சதுர்வேதி மங்கலம்
17. இராஜகேசரி சதுர்வேதி மங்கலம்
18. இராசேந்திர சோழ சதுர்வேதி மங்கலம்
19. விருதராச பயங்கர சதுர்வேதி மங்கலம்

இவ்வாறு சோழநாடு முழுவதும் காணப்பட்ட சதுர்வேதி மங்கலங்களில் பிராமணர்கள் பல்வகைச் சலுகைகளைத் துய்த்து மகிழ்வுடன் வாழ்ந்து வந்தனர்.

**பிராமணருக்குத் தானம் வழங்கப்பட்ட
நிலங்கள்**

சோழர் காலப் பிராமணர்கள் கல்வி அறிவு மிக்கவர்களாக விளங்கினர். பிற இனத்தவரை விட அவர்களே அறிவில் சிறந்தோராய்த் திகழ்ந்தனர். எனவே அவர்களை அரசர் முதல் ஆண்டி வரை அனைவரும் மதித்துப் போற்றினர். அவர்களின் கல்வித் திறனையும் சமய அறிவையும் மதியூகத்தையும் போற்றிப் பல்வகையான நிலங்கள் அவர்களுக்குத் தானமாக வழங்கப்பட்டன. அவ்வாறு வழங்கப்பட்ட நிலங்கள் வருமாறு: (Swaminathan, 1991, pp.146-147 & சதாசிவப் பண்டாரத்தார், 2008, p.456)

1. வேதம் வல்ல பிராமணர் வேத விருத்தி
2. புராணத்தில் வல்ல பிராமணர் புராண விருத்தி
3. வடமொழியில் வல்ல பிராமணர் பட்ட விருத்தி
4. மகாபாரதம் ஓதும் பிராமணர் பாரத விருத்தி
5. அர்ச்சனை வல்ல பிராமணர் அர்ச்சனா விருத்தி
6. அன்னசாலை வைத்திருக்கும் பிராமணர் சாலாபோகம்
7. வடமொழி பாஷ்யம் வல்ல பிராமணர் பாஷ்ய விருத்தி
8. பிராமண சைவ ஆசாரியர்கள் சைவ ஆச்சாரியர் காணி

**சோழப் பேரரசில் பிராமணர்களின்
ஏற்றமிகு நிலை**

பரந்து விரிந்த சோழப் பேரரசில் பல்வகை நிலையில் பிராமணர்கள் பங்கேற்றனர். சோழப் பேரரசின் மிக முக்கியமான பதவிகள் யாவும் அவர்களே வகித்தனர். குலகுருக்கள், அமைச்சர்கள், படைத்தலைவர் போன்றவற்றுடன் அரசின் உயர் அலுவலர்களாகவும் பிராமணர்களே பணியாற்றினர். சான்றாகச் சோழ மன்னர்களின் குலகுருவாகப் பணியாற்றிய

பிராமணர்கள் வருமாறு:(SII.Vol:7No:196, SII. Vol:7 No:104, ARE.No:198/1919)

1. முதலாம் இராஜராஜன் ஈசானசிவ பண்டிதர்.
2. முதலாம் இராசேந்திரன் உலகளந்த பிரம்மராயன்
3. முதலாம் குலோத்துங்கன் திருநாராயண பட்டர்
4. விக்கிரம சோழன் ஸ்ரீகண்ட சம்பு
5. இரண்டாம் இராஜராஜன் கேசவ ஸ்வாமி
6. மூன்றாம் குலோத்துங்கன் சோமேஸ்வரர்

இது தவிர நாட்டின் மிக உயர்ந்த பதவியான முதலமைச்சர் என்ற பதவியையும் பிராமணர்களே வகித்தனர். சோழர் காலத்தில் சிறப்பாக முதலமைச்சர் பதவி வகித்த பிராமணர்கள் வருமாறு: (Epi.Gra. Ind. Vol.15)

1. சுந்தர சோழன் அநிருத்த பிரம்மராயன்
2. விக்கிரம சோழன் மறையோன் கண்ணன்

சோழநாட்டின் படைத்தலைவர்களாகப் பல பிராமணர்கள் பதவி வகித்தனர். அவர்கள் வருமாறு: (SII.Vol:2 No:31, SII. Vol:3 No:29)

1. முதலாம் இராஜராஜன் மும்முடிச்சோழ பிரம்மராயன்
2. முதலாம் இராசேந்திரன் உத்தமசோழ பிரம்மராயன்
3. வீர இராசேந்திரன் இராசேந்திர சோழப் பிரம்மராயன்
4. இரண்டாம் இராசேந்திரன் டெயங்கொண்ட சோழப் பிரம்மாதிராஜன்
5. முதலாம் குலோத்துங்கன் மதுராந்தக பிரம்மாதிராஜன்

இது தவிரச் சோழநாட்டின் உயர் அலுவலர்களாகப் பல பிராமணர்கள்

பணியாற்றிப் புகழ் பெற்றனர். அவர்கள் வருமாறு: (SII.Vol:2 No:140, SII.Vol:7 No:496, ARE.No:174/1915 ARE.No:198/1919 ARE.No:851/1917 ARE.No:81/1925 ARE.No:467/1925, ARE.No:420/1922).

அட்டவணை: 4

1	கோயில் கண்காணிப்பு அதிகாரி	உத்தமச் சோழ பிரம்மாதிராஜ கன்மி
2	நாட்டின் பெருந்தன்ம்	வானவன் பிரம்மாதிராஜன்
3	நாடுகூறு அதிகாரி	பரத்வாஜ மாற நாராயணன் வீரசந்தோஷ பிரம்ம சக்கரவர்த்தி, ஆதித்ய சூளாமணி பிரம்மராஜன்
4	அரசு உயர் அதிகாரிகள்	வாசுதேவ ஸ்ரீதர பட்டன் தென்னவன் பிரம்மராயன், ஆராவமுத மாதேவன், விக்கிரம சோழப் பிரம்மராயன், வீரசோழ பிரம்மராயன்

நிர்வாக அமைப்பில் பிராமணர்களின் பங்கு

நாட்டின் முக்கிய நிர்வாக அமைப்பில் பிராமணர்களே பெரும் பங்கு வகித்தனர். பிராமணர்கள் அதிகம் வாழ்ந்த சதுர்வேதி மங்கலத்தின் நிர்வாகச் சபையானது பிராமணர்களைக் கொண்டதாகவே இருந்தது (ARE.No:131/1904-05). இதில்,

1. மந்திரம் வல்ல பிராமணன்
2. ஓதுவித்து அறிவோன்
3. பாஷ்யங்கள் அறிந்தோன்
4. வேதம் மற்றும் சாத்திரம் அறிந்தோன்

போன்ற பிராமணர்கள் மட்டுமே இடம் பெற்றனர். இச்சபையில் பிற இனத்தார் பங்கு பெற அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஆனால் பிற இனத்தவர் வாழ்ந்த ஊர்களில் உள்ள கிராமச் சபைகளில் பிராமணர்களும் இடம் பெற்றனர். அரசு அலுவலர்களும் நியாயச் சபையோரும் பொதுகிராமச் சபையாரும் தமக்கு ஏற்படும் ஐயங்களைப் பிராமணர்களைக் கொண்டே தீர்த்துக்கொண்டனர் (கிஸிணி.ழிஷ்:9.5/1908 09). இது தவிர நாடு முழுவதும் காணப்பட்ட கோயில் நிர்வாகத்தைப் பிராமணர்களே வகித்தனர். இந்நிர்வாகக் குழு “மூலப் பருவுடைய குழு” என்று அழைக்கப்பட்டது. இக்குழுவில்,

1. அர்ச்சகர்
2. நம்பிகள்
3. சிவபிராமணர்
4. அகநாழிகை சிவபிராமணர்
5. அபூர்விகள்
6. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்
7. சிவயோகிகள்
8. திருப்பதிகம் ஓதுவோர்

போன்றோர் இடம் பெற்றனர் (கிஸிணி. ழிஷ்:629/1916). இவர்கள் அனைவரும் பிராமணர்களாகவே இருந்தனர். சோழ நாட்டில் அரசனுக்கு அடுத்துச் செல்வத்திலும் செல்வாக்கிலும் செழித்த கோயில்களின் நிர்வாகம் என்ற மிக உயரிய பொறுப்பைப் பிராமணர்களே மேற்கொண்டது அவர்கள் அக்காலத்தில் பெற்றிருந்த அபரிமிதச் செல்வாக்கைப் புலப்படுத்தும்.

சோழ மன்னர்கள்மனு தர்மக் காவலர்கள்

சோழ மன்னர்கள் மனுதர்மத்தைக் காப்பதும் நான்மறைகளைப் போற்றுவதும் சாதி முறையை வளர்ப்பதும் பிராமணர்களை ஆதரிப்பதும் தம் தலையாய கடமைகளாகக் கருதினர் (கிஸிணி.ழிஷ்:261/1909). அவர்கள் வெளியிட்ட கல்வெட்டுகளிலும் செப்பேடுகளிலும் இலக்கியங்களிலும் வர்ணாசிரம நெறியை அவர்கள் போற்றியதைக் காணலாம். அவர்களின்

மெய்க்கீர்த்திகளே இதற்குச் சாலச்சிறந்த சான்றுகளாகும் மனு தர்மத்தைப் போற்றும் சோழமன்னர் மெய்க்கீர்த்திகள் பின் வருமாறு: (சதாசிவப் பண்டாரத்தார், 2008. pp.507529).

“தர்மநெறி நிற்ப மனுநெறி நடத்திய

உடையார் ஸ்ரீ இராஜமகேந்திர தேவர்”

“மே வரு மனு நெறி விளக்கிய கோப்பராசகேசரி வர்மரான

உடையார் ஸ்ரீ வீரராஜேந்திர தேவர்”

“மாப்புசுழ் மனுவுடன் வளர்த்த கேப்பரகேசரி வர்மரான

உடையார் ஸ்ரீ அதிராஜேந்திரதேவர்”

“முன்ன மனுவாறு பெருகக் கலியாறு வளப்பச்

ஸ்ரீ குலோத்துங்க சோழத் தேவர்”

“மண்முழுதுங் களிப்ப மனுநெறி வளர்த்தது

திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ விக்கிரம சோழத் தேவர்”

“மன்னுயிர் தழைப்ப மனுவாறு விளங்க

ஆதி அந்தணர் ஆகுதிக் கனலும்

மேதினி வளருஞ் சாதி ஒழுக்கமும்

நீதி அறமும் பிழறாது திகழ

இராஜகேசரி வர்மரான திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி

குலோத்துங்க சோழத் தேவர்”

“தருமமும் திருமறையு மோங்க

அமைவில்லா மனு வெறுக்க மாதியாம்படி நிலைக்க

திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீராஜாதிராஜ தேவர்”

“செயல் வாய்ந்த மனுநூலும் செங்கோலுந் திரை நடப்பத்

திரிபுவன வீரசோழ தேவர்”

“ஓப்பரிய மறை நூலும் உறைதிறம்பா மனு நூலுஞ்

செப்பரிய வடகலையும் தென்கலையும் தலையெடுப்ப”

“நீதிதரு குலநான்கும் நிலைநான்கு நிலைநிற்ப

திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீராஜராஜ தேவர்”

இது தவிரச் சோழர் கால இலக்கியங்களும் அக்கால மனு தர்மச் சமுதாயத்தையும் சோழர்கள் அதற்கு அளித்த ஏற்றத்தையும் விளக்குகின்றன. சான்றாக

“மறையவர் வேள்வி குன்றி மனுநெறி யனைத்தும் மாறித்

துறைகளோராறு மாறிச் சுருதியு முழக்கமேய்ந்தெ”

என்றும்

“சாதிகளோன்றோடொன்று தலைத் தடுமாறியாகும்

ஓதிய நெறியினில்லா தொழுக்கும் மறந்து போயே”

என்று கலிங்கத்துப் பரணியில் ஜெயங்கொண்டார் மனுதர்ம நெறியைப் பற்றியும் சாதி முறைகளைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் சோழரின் கரந்தை தமிழ்ச் சங்கச் செப்பேடு பிராமணருக்குப் பிற தமிழ் இனத்தவர் கீழ்ப்பட்ட மக்கள் என்று உரைக்கின்றது. இதே கருத்தை,

“அந்தணன் முதல் அரிப்பன் கடையாக அனைத்துச் சாதியினரும்”

என்று வாலிகண்டபுரம் கல்வெட்டு

உரைக்கும் (SII.Vol.7 No:177). மேலும்,

“அந்தணன் தலைப்பாக அரிப்பன்

கடையாக அனைத்துச் சாதியினரும்”

என்று செங்கம் கல்வெட்டு இதை உறுதிசெய்யும் (SII.Vol.5 No:118).

சோழ மன்னர்களின் முடிசூட்டு விழா (பட்டாபிஷேகம்) என்ற மிக முக்கியமான நிகழ்வும் பிராமணர்களைக் கொண்டே நிகழ்த்தப் பட்டது. இது “திருஅபிஷேக நிகழ்வு” என்று அழைக்கப்படும். இந்நிகழ்வில் பிராமணர்களால் பொற்குடங்களில் நீர் கொணரப்பட்டு, அருகம்புல்லைக் காப்பாகப் பிராமணர்கள் அரசர்களுக்கு அணிவித்து, அம்மன்னர்களின் நெற்றியில் அவர்களே திருநீறு அணிவித்தும் அப்பிராமணர்கள் குறித்த நல் ஓரையில் வேதங்கள் முழங்க, பிராமண இராஜகுருக்கள் மணிமகுடம் சூட்டச் சோழ மன்னர்களின் முடிசூட்டு விழா இனிது நிறைவேறியது.

“வேதங்கள் நான்கும் ஆர்ப்பத்

திருவபிடே கம் செய்தே

மறையவர் முடி எடுத்தனர்

மனு நெறிதலை யெடுக்கவே”

(கலிங்கத்து பரணி, பா:264265)

என்று இச்செய்தியை ஜெயங்கொண்டார் அழகாக விளக்குவார். இது தவிர ஆரியர்களின் சமயச் சடங்குகளான வேள்விகளும் யாகங்களும் மறையவர்களைக் கொண்டு சோழ அரசர்களால் நிகழ்த்தப்பட்டன. இதை கீழ்க்கண்ட கல்வெட்டுச் செய்தி உறுதி செய்யும்:

“உகந்த நாள் மறையவர் முகத்து கொளக்கொடுத்து

விசுவவோகத்தும் விளக்கமது நெறிநின்

றாகமமே தஞ்செய் தரைவீற்றி ருந்த”

(முதலாம் இராஜாதிராஜன் மெய்கீர்த்தி)

இது தவிர சோழநாடு முழுவதும் பிராமணருக்கும் சிவ யோகிகளுக்கும் சிவபிராமணருக்கும் அபூர்விகளுக்கும்

தபசிகளுக்கும் அமுது படைக்க பொன்னும் பொருளும் நிலமும் அரசும் தனியரும் வாரி வழங்கினர் (SII.Vol.3 No:35).

சோழ நாட்டில் வடமொழிக் கல்வி நிறுவனங்கள்

சோழ மன்னர்கள் பிராமணர்களை ஆதரித்ததுடன் அவர்களின் மொழியான வடமொழியையும் நன்கு ஆதரித்துப் போற்றினர். எனவே அம்மொழியை வளர்க்கப் பல கல்வி நிறுவனங்கள் நாடு முழுவதும் தொடக்கப்பட்டன. சோழர்கள் தமிழராய் இருந்த போதிலும் பரந்த சோழ நாட்டில் ஓர் இடத்திலேனும் தம் தாய்மொழியாம் தமிழ் மொழியில் ஒரு கல்வி நிறுவனத்தையும் ஏற்படுத்தாதது வியப்பான ஒன்று. மாறாக இந்த வடமொழிக் கல்லூரிகளுக்கு அம்மன்னர்கள் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து அவற்றிற்கு ஏராளமான மானியங்களை வழங்கி மகிழ்ந்தனர். இக்கல்வி நிலையத்தில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு உணவு, உடை, உறையுள் போன்றவை இலவசமாக வழங்கப்பட்டன. இது தவிரப் பாடம் போதிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் அரசே ஊதியத்தை வழங்கியது. இக்கல்லூரியுடன் இணைந்து சில இடங்களில் மருத்துவமனைகளும் செயல்பட்டன. நாடு முழுவதும் காணப்பட்ட வடமொழிக் கல்லூரிகளும் பள்ளிகளும் வருமாறு: (ARE.No:268/1938, ARE.No:76/1932, ARE.No:333/1917, ARE.No:176/1919, ARE.No:182/1915, ARE.No:159/1925, ARE.No:512/1937, ARE.No:202/1912).

1. காமப்புல்லூர் கல்லூரி வேதப் பயிற்சி
2. ஆனியூர் கல்லூரி வேதம், வடமொழி இலக்கணம்
3. எண்ணாயிரம் கல்லூரி வேதம், மீமாம்சை
4. திரிபுவனிக் கல்லூரி சாஸ்திரப் பயிற்சி
5. திருமுக்கூடல் கல்லூரி வேதம், வியாக்கரணம், மருத்துவக் கல்லூரி
6. திருவாவடுதுறை, பெருவேலூர், திருவொற்றியூர் வடமொழிப் பள்ளிகள்

தமிழர்களின் நிலங்கள் அபகரிப்பு

பிராமணர்கள் வாழ்ந்த ஊர்கள் “சதுர்வேதி மங்கலங்கள்” என்று அழைக்கப்பட்டன. ஊர்கள் என்ற அமைப்பில் அனைத்துத் தமிழ் இனத்தவருடன் பிராமணர்களும் வசித்து வந்தனர். அவ்வூர்களில் அவர்கள் வசித்த தனிப்பகுதிகள் “அக்கிரகாரங்கள்” என்று அழைக்கப் பட்டன. அவ்வூர்களில் பிராமணர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நிலங்கள் “பிரம்மதேயம்” என்றும் பிற இனத்தவருடைய நிலங்கள் “வெள்ளான் வகை” நிலங்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டன. சில சமயம் இந்த ஊர்கள் சதுர்வேதி மங்கலங்களாக அரசால் மாற்றப்பட்டன. அந்த வகையில் அவ்வூர்களில் இருந்த பிற இனத்தவர் நிலங்கள் அனைத்தும், அவர்களிடம் இருந்து வலிந்து பறிக்கப்பட்டுக் கோயில்களுக்கு வழங்கப்பட்டன (ஷிமிமி.கூஷீநீ:2 ழிஷீ:190). பிராமணரைத் தவிரப் பிற இன மக்கள் தயவு தாட்சண்யம் இன்றி அவ்வூரை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டனர். காலம் காலமாக அங்கு வாழ்ந்தவர்கள் தம் வீடுகளையும் நிலங்களையும் இழந்தனர். சான்றாக முதலாம் இராஜராஜன் காலத்தில் செங்கல்பட்டு மாவட்டம் “வெளிச்சேரி” என்ற கிராமம் “இராஜகேசரி சதுர்வேதி மங்கலம்” என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டதைக் கொள்ளலாம். இக்கிராமத்தில் இருந்த பிற இனத்தவர் அனைவரும் வெளியேற்றப்பட்டனர். அக்கிராமம் முழுவதும் பிராமணர் குடியிருப்பாக மாற்றப்பட்டது. இவ்வாறு பல கிராமங்கள் சதுர்வேதி மங்கலங்களாகச் சோழர் காலத்தில் மாற்றப்பட்டன. சோழ மன்னர்கள் தமிழர்களாக இருந்த போதிலும் பிராமணர்களுக்குச் சார்பாக நடந்து கொண்டது வரலாற்றுப் புதிராகும்.

சட்டமும் குற்றமும் தண்டனையும்

சோழ நாட்டில் நீதி பரிபாலனம் மிகச்சரியான முறையில் பின்பற்றப்பட்ட போதிலும் பிராமணர்களுக்கு அது வளைந்து கொடுத்தது. பிராமணர்களை உயர்வாக மதித்துப் போற்றிய சோழ மன்னர்கள் குற்றம் இழைத்த பிற இனத்தவருக்குத் தயவு தாட்சண்யமின்றி தண்டனைகள்

வழங்கிய போதிலும் பிராமணர்களுக்குச் சலுகை காட்டினர். சான்றாகச் சோழ இளவரசனான ஆதித்ய கரிகாலனைக் கொலை செய்த “இரவிதாசனான பஞ்சவன் பிரம்மாதிராயன்”, “பரமேஸ்வரனான இருமுடிச் சோழப் பிரம்மாதிராயன்”, “மலையனானூரனான தேவதாச கிரம விந்தன்” என்ற கொலையாளிகள் குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்ட போதிலும் அவர்கள் பிராமணர்கள் என்பதால் எவ்விதத் தண்டனையும் இல்லாமல் விடுதலை செய்யப்பட்டனர் (ணிஜீவீ.நிக்ஷீணீ மிஸீபீ. கூஷீநீ.21 ழிஷீ:27). இதன் மூலம் கொலை முதலிய கொடும் குற்றங்கள் செய்த கொலையாளிகளும் பிராமணர்களாய் இருப்பின் மன்னித்து விடுவிக்கப்பட்டனர் என்பது புலனாகின்றது.

சோழர் ஆட்சியில் பிராமணர்கள் நீதியின் முன் உயர்ந்தோராகக் கருதப்பட்டதை இது உணர்த்தும். ஆனால் அதே சமயம் சோழ மன்னர்கள் தெய்வப்பற்று மிக்கவர்கள் என்பதால் கோயில் நிலத்தை அபகரித்தல், தெய்வங்களின் ஆபரணங்களைத் திருடுதல், அடியார்களுக்கு அமுது படைக்க வழங்கப்பட்ட பொருட்களைக் களவாடுதல், அரசுக்குச் செலுத்தவேண்டிய வரிகளை ஏமாற்றுதல், இராஜத் துரோகம் போன்ற குற்றங்களைச் செய்யும் பிராமணர்கள் தயவு தாட்சண்யமின்றித் தண்டிக்கப்பட்டனர். சான்றாகக் கீழ்க் கண்ட நிகழ்வுகளைக் காட்டலாம்:

1. திருவலத்தில் முதலாம் இராஜராஜன் காலத்தில் அவ்வூர் கோயில் நிலத்தை அபகரித்த பிராமணர்களுக்கு 74 கழஞ்சு பொற்காசுகள் அபராதமாக விதிக்கப்பட்டது (ARE.No:218/1921).
2. முதலாம் இராசேந்திரன் காலத்தில் கோயில் நிலத்தை அபகரித்த அகரம் கிராமத்தைச் சார்ந்த கிளாக்கிய அவனி பட்டன் என்பவனுடைய நிலங்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன (ARE.No:379/1922).
3. முதலாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் திருப்பனந்தாளில் கோயிலில்

ஆபரணங்களைத் திருடிய அர்ச்சகர்களின் பூஜை செய்யும் உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டன (ARE. No:112/1915).

4. ஊட்டத்தூரில் உள்ள துகை மாமணி உடையார் கோயிலில் குற்றம் செய்த பிராமணர்களின் நிலங்கள் விக்கிரம சோழன் காலத்தில் ஏலம் விடப்பட்டது (ARE. No:512/1912).
5. மேலும் மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் இதே கோயிலில் அம்மன் ஆபரணங்களைத் திருடிய கோயில் அர்ச்சகரின் நிலங்கள், வீடு, அடிமைகள் போன்றவை பறிக்கப்பட்டுக் கோயிலுக்கு வழங்கப்பட்டது (ARE. No:490/1912).
6. சிவபுரத்தில் மூன்றாம் இராஜராஜன் காலத்தில் இரண்டு பிராமணர்கள் சிவ நிந்தனை செய்ததற்காகத் தண்டிக்கப்பட்டனர் (ARE. No:279/1927).
7. கடலூர் மாவட்டம் திருப்பாப்புலியூர் பாடலீஸ்வரர் கோயில் நிலங்கள் அக்கோயில் பிராமணர்களால் அபகரிக்கப்பட்டது. பின்பு உண்மை தெளிவாகி அப்பிராமணர் நிலங்கள் யாவும் பரிமுதல் செய்யப்பட்டு அக்கோயிலுக்கே வழங்கப்பட்டது.

இவ்வாறு சமயக் குற்றம் செய்த பிராமணர்களை மனு தர்மம் என்றும் பாராமல் சோழ மன்னர்கள் தண்டித்தனர்.

முடிவுரை

சோழ மன்னர்கள் சமயப் பற்றுமிக்கவர்கள். ஆன்மீகமும், ஆலயங்களும் அவர்களின் இரு கண்களாகும். அவர்கள் நாடு முழுவதும் உருவாக்கியளித்த ஏராளமான ஆலயங்களே இதற்குச் சான்று. ஆலயங்களை உயிர் போன்று

கருதிய அவர்கள் அவ்வாலயத்துடன் தொடர்புடைய பிராமணர்களை ஆதரித்துப் போற்றியது வியப்பன்று. கல்வி அறிவும் ஒழுக்க நெறிகளும் தோற்றப் பொலிவும் கட்டுப்பாடான வாழ்க்கை முறையும் கூர்த்த மதியும் கொண்ட அவர்களைத் தமிழ்ச் சமுதாயம் உயர்வுடனும் மரியாதையுடன் நோக்கியது. வீரமும் விவேகமும் திறமையும் அறிவும் மதிநுட்பமும் ஒருங்கே கொண்ட சோழ மன்னர்களும் அப்பிராமணர்களுக்கு உயரிய மரியாதை அளித்து அவர்களை ஆதரித்துப் போற்றினர். எனவே சாமானியரைப் பற்றி சொல்லித் தெரிய வேண்டுவதில்லை. மன்னன் எவ்வழி மக்கள் அவ்வழி என்ற நிலையில் சமூகத்தின் அனைத்து நிலை மக்களும் அவர்களை ஆதரித்தல் தம் கடன் என்று எண்ணிச் செயல்பட்டனர்.

ஆரியச் சமுதாயத்தைப் போன்றே சோழர் காலத் தமிழ்ச் சமுதாயமும் மனு தர்மச் சமுதாயமாகச் செயல்பட்டது. சோழப் பெருவேந்தர்கள் மனு தர்மத்தைக் காத்தல் தம் கடன் என்று எண்ணிச் செயல்பட்டு அவற்றைப் பின்வரும் தலைமுறையினர் அறிந்து கொள்ள கல்வெட்டுகளிலும் செப்பேடுகளிலும் பதிய விட்டுச் சென்றுள்ளனர். பிற தமிழ் மன்னரான பாண்டிய மன்னரும் மனு தர்மத்தைப் பின்பற்றினாலும் சோழ மன்னர்களை அவர்களால் விஞ்ச இயலவில்லை. அவர்கள் ஆதரவால் மனு தர்மக் கோட்பாடு சோழ நாட்டின் சமூகத் தர்மமாகப் பின்பற்றப்பட்டது. மனு தர்மத்தை வளர்ப்பதில் சோழப் பெருவேந்தர்கள் ஆரிய அரசர்களையும் விஞ்சினர். தென் இந்திய அரசர்களில் மனு தர்மத்தைப் போற்றுவதிலும் காப்பதிலும் வளர்ப்பதிலும் சோழ வேந்தர்களுக்கு ஈடு இணை ஒருவரும் இலர்.

Abbreviations:

ARE – Annual Report of Indian Epigraphy

SII – South Indian Inscriptions

Epi Gra Ind – Epigraphica Indica

Referances:

- Pillai.K.K. (1969). *A Social History of The Tamils*. Chennai: University of Madras.
- Pillai.K.K. (2013). *History of Tamil Nadu - People And Culture*. Chennai: International Institute of Tamil Research.
- Swaminathan.A. (1991). *Social and Cultural History of Tamil Nadu*. Chennai: Deepa Publications.
- Neelakanta Sastri.K.A. (1935). *The Cholas*. Chennai: University of Madras
- Neelakanta Sastri.K.A. (1979). *History of South India*. (Vol-2). Chennai: Tamil Nadu Text Book Society.
- Balasubramanyam.M. (1978). *Political and Cultural History of Cholas*. Chennai: Tamil Nadu Text Book Society.
- Sathasiva Pandarathat.T.V. (2008). *History of Later Cholas*, Chidambaram: Annamalai University.
- Rajamanikkam.M. (2005). *History of Cholas*. Chennai: Pooram Publications.
- History of Cholas*. (2000). Chennai: Tamil Nadu Text Book Society.
- History of Pandiyas*. (2000). Chennai: Tamil Nadu Text Book Society.